

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 106.

Syvende Session.

37te Møde.

Torsdagen den 24de Januar.

(Fortfat.)

Ordføreren (fortfat): Det hjælper ikke, at man siger, at der foreligger en kongelig Resolution, i Henhold til hvilken Regjeringen er bemyndiget til at indgaae paa en Contract med Sir Peto; thi, hvis Rigsdagen skulde være bunden ved en sliq kongelig Resolution, saa havde den ikke sin Bevillingsmyndighed, men det har den. Meningen med denne kongelige Resolution kan altsaa ikke være andet, end hvad der gjælder om alle andre Resolutioner, der udkomme, hvergang en Minister udbeder sig Tilladelse hos Hs. Majestæt til at forelægge en Lov. Resolutionen maa have den Betydning, at den forudsætter, at Rigsdagen giver sit Samtykke til, hvad der indeholdes i den; thi dersom Rigsdagen ikke gjør dette, vil Resolutionen derved falde bort af sig selv, forsaavidt Sagen ligger indenfor Rigsdagens Omraade, og dette mener jeg gjælder i fuldeste Maade om den nærværende Sag. Jeg kan derfor ikke andet end aldeles bestemt insistere paa, at man bliver staaende ved det, som blev vedtaget ved 2den Behandling, og heller ikke paa det Underændringsforslag, som er stillet af den høitærede Minister. Jeg er aldeles enig i den Betragtning af dette Ændringsforslag, som er gjort gjældende af de to sidste Talere, og jeg vil derfor bestandig fastholde Bevillingen af de 60,000 Rd.

Siden jeg har faaet Ordet, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger med Hensyn til nogle Øtringer af den ærede Rigsdagsmand

for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning). Det, som den ærede Taler helst vilde, det var at nægte hele Summen. Jeg kan nu meget godt forstaae det Standpunkt, hvorpaa han stiller sig, og jeg har beklaget, at det ikke har ladet sig gjøre idag. Jeg har tænkt over, hvorledes man skulde fremsætte et Ændringsforslag i denne Retning, for enten at faae det Rette eller ogsaa slet Intet; men det har ikke lykkedes, da der er formelle Vanffeligheder derved, ifølge den 3die Behandlings Natur. Der foreligger altsaa intet Forslag om at nægte det hele Beløb, man har kun Valget imellem de stillede Ændringsforslag og det, som blev vedtaget ved 2den Behandling. Den ærede Rigsdagsmand fra Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har fremkaldt det Stræmemebillede, at naar vi ikke gaae ind paa den mindst mulige Sum, saa faae vi en Statsbane. Jeg troer, at denne hele Betragtning er ganske urigtig, thi der foreligger aldeles Intet, hvoraf det klart kan sluttes, at Nogensomhelst vil anlægge en Statsbane. Jeg veed ikke, at jeg nogensinde har hørt en saadan Øtring fra noget Menneske, der er optraadt i denne Sag, og jeg troer heller ikke, at den høitærede Minister nogensinde har udtalt sig i denne Retning, men det vil jeg bede inhæret, at naar man fastholder Ændringsforslaget under Nr. 10, saa er der vel ikke Tale om en Statsbane, men saa er der Tale om at gaae ind paa en Bane, hvormed Staten skal være tjent, enten den kan det eller ikke. Staten faaer ikke Lov til at drøfte, hvorvidt denne Bane er gavnlig eller ikke, men den paatvinges den, og af hvem? Af en fremmed Entreprenur og dem, som ere hans Befuldmægtigede ved Underhandlingerne. Den ærede Rigsdags-